

บทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัมมัตตปธาน 4

The Role of Local Administrative Officers in the Prevention and Resolution of Drug Problems in Maha Phot Subdistrict, Kao Liao District, Nakhon Sawan Province, According to the Principles of the Four Right Efforts (Sammappadhana)

สุทธิศักดิ์ ยิ้มแพร¹ อัครเดช พรหมกัลป์² และสยาม ดำปรีดา³

Suttisak Yimprae, Akaradecha Brahmakappa and Sayam Dampreedha

Received: July 31, 2025

Revised: September 10, 2025

Accepted: September 10, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ของหลักสัมมัตตปธาน 4 กับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้ปกครองท้องที่ และ 3) เสนอแนวทางในการพัฒนาบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามหลักสัมมัตตปธาน 4 เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี การวิจัยเชิงปริมาณ จากผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ในเขตพื้นที่ตำบลมหาโพธิ์ รวมจำนวน 365 คน ที่ได้จากสุตรของทาโร่ ยามาเน่ จากประชาชนทั้งหมด

¹ องค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิ์; Mahaphot Subdistrict Administrative Organization

²⁻³ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย; Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding author, e-mail: suttisak.journal@gmail.com

จำนวน 4,110 คน โดยใช้แบบสอบถาม ที่มีความเชื่อมั่นค่าความเชื่อมั่น .989 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยทำการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 21 รูป/คน โดยการเลือกแบบเจาะจง และใช้เทคนิควิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดตามหลักสัมมัมปธาน 4 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = .69) และระดับบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามทฤษฎีบทบาทของบาร์โลว์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = .69) 2) ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัมมัมปธาน 4 กับบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงมาก Pearson Correlation .903** และ 3) แนวทางในการพัฒนาบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามหลักสัมมัมปธาน 4 (1) ควรมีการการสนับสนุนในส่วนของงบประมาณจากภาครัฐ 2) ควรหาชุดป้องกัน หรืออุปกรณ์เสริมในการช่วย Safety ให้กับผู้นำท้องที่ขณะช่วงปฏิบัติหน้าที่ 3) ภาครัฐควรจริงจังในเรื่องของการปราบปรามยาเสพติดในระดับประเทศเพื่อมิให้แพร่หลายมาสู่ชุมชน 4) มีการกำหนดกติกาชุมชนร่วมกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

คำสำคัญ: บทบาทผู้ปกครองท้องที่, การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด, หลักสัมมัมปธาน 4

Abstract

This research article aimed to: (1) examine the role of local administrators in preventing and solving drug problems in Maha Pho Subdistrict, Kao Liao District, Nakhon Sawan Province; (2) investigate the relationship between the Four Right Efforts (Sammappadhāna) and the roles of local administrators in drug prevention and problem-solving; and (3) propose guidelines for enhancing the roles of local administrators in addressing drug problems based on the principles of the Four Right Efforts. A mixed-methods research design was employed. The quantitative

component involved a sample of 365 participants aged 18 years and above, selected using Taro Yamane's formula from a total population of 4,110 residents in Maha Pho Subdistrict. Data were collected using a questionnaire with a reliability coefficient of .989. Statistical analyses included percentage, mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient. The qualitative component consisted of in-depth interviews with 21 key informants, selected purposively, and analyzed using descriptive content analysis. The findings revealed that: (1) the overall role of local administrators in drug prevention and problem-solving based on the Four Right Efforts was at a high level ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.69), and according to Barlow's role theory, the overall level was also high ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.69); (2) there was a very high correlation between the Four Right Efforts and the roles of local administrators in preventing and solving drug problems, with a Pearson correlation coefficient of .903**; and (3) guidelines for enhancing the roles of local administrators include: (1) providing governmental budget support, (2) equipping local leaders with protective gear or tools to ensure their safety during operations, (3) implementing strict nationwide drug suppression policies to prevent the spread of drug problems into local communities, and (4) establishing community rules collectively for drug prevention and control. These findings provide practical insights for strengthening community-based drug prevention strategies aligned with Buddhist principles.

Keywords: Role of Local Authorities, Addressing Drug Problems, Drug Prevention and Intervention, Four Right Efforts (Sammappadhana) Principles

บทนำ

ปัญหายาเสพติดนับว่าเป็นหนึ่งในปัญหาสังคมที่รุนแรงที่สุดในแต่ละประเทศทั่วโลก ถึงแม้ว่าจะมีมาตรการรวมถึงนโยบายต่าง ๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขอย่างต่อเนื่อง โดยจากข้อมูลรายงาน UNODC (United Nations Office on Drugs and Crime UNODC) หรือสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ คาดปี 2573 ทั่วโลกจะมีผู้เข้ายาเสพติดประมาณ 299 ล้านคน และกัญชวยังคงเป็นยาเสพติดที่มีผู้ใช้มากที่สุด 200 ล้านคน รองจากกลุ่มโอปิออยด์ 62 ล้านคน แอมเฟตามีนและอนุพันธ์ 27 ล้านคน เอ็กซ์ตาซี 20 ล้านคน และโคเคน 20 ล้านคน (ไทยพีบีเอส, 2565)

ขณะที่ประเทศไทยนั้นมีการรับมือและป้องกันกับปัญหาของยาเสพติดที่จะเกิดขึ้นโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม มีแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2568 เป็นแผนระดับที่ 3 รองรับการนำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด (พ.ศ. 2566-2570) ไปสู่การปฏิบัติ ภายใต้กรอบมาตรการทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) มาตรการป้องกันยาเสพติด 2) มาตรการปราบปรามยาเสพติด 3) มาตรการยึดทรัพย์สินคดียาเสพติด 4) มาตรการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด 5) มาตรการความร่วมมือระหว่างประเทศ และ 6) มาตรการบริหารจัดการ โดยกำหนดแนวทางปฏิบัติ เพื่อเป็นกรอบในการบริหารจัดการ ประสานการปฏิบัติ จัดสรรทรัพยากรงบประมาณ รวมทั้งการกำกับติดตามและประเมินผลทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายและแผนระดับชาติฯ อย่างเป็นทางการ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.), 2567)

การแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้นคงจะต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วนตั้งแต่ระดับชุมชนขึ้นมาจากรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์คดี พระราชบัญญัติยาเสพติดทั่วประเทศ ภายใน 2 ปีซ้อนหลัง จะพบว่า สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์คดี พระราชบัญญัติยาเสพติดในภาพรวมของประเทศมีจำนวนที่ลดลงในห้วงระยะเวลา พ.ศ.2564 ถึงปัจจุบัน โดยมีการสำรวจในวันที่ 2 พฤษภาคม 2564 จำนวนผู้ต้องราชทัณฑ์ทั้งหมด มีจำนวน 252,749 คน ร้อยละ 81.31 เมื่อเทียบกับผู้ต้องขังทั่วประเทศ ในปีต่อมาข้อมูล ณ วันที่ 1 พฤษภาคม 2565 มีจำนวนผู้ต้องราชทัณฑ์ลดหลั่นลงมา

ตามลำดับ ซึ่งมีจำนวน 214,259 คิดเป็นร้อยละ 80.90 ต่อมาในปี 2566 สํารวจข้อมูล ณ วันที่ 1 พฤษภาคม 2566 มีจำนวนผู้ต้องตองราชทัณฑ์ 206,932 คน คิดเป็นร้อยละ .04 และในปีปัจจุบัน 2560 ข้อมูล ณ วันที่ 1 มกราคม 2560 มีจำนวนผู้ต้องตองราชทัณฑ์อยู่ที่ 206,080 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.54 (กรมราชทัณฑ์, 2567) เมื่อเทียบกับผู้ต้องขังทั่วประเทศ และคาดว่าในปีต่อ ๆ ไป ผู้ต้องราชทัณฑ์จะมีจำนวนที่ลดลงเรื่อย ๆ ด้วยข้อกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไป และการรณรงค์ร่วมมือร่วมใจของคนในชุมชน ผู้นำ และเจ้าหน้าที่ที่เล็งเห็นถึงปัญหาของยาเสพติดที่ส่งผลกระทบต่อลูกหลาน

ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ลักษณะ 3 มาตรา 116 กำหนดให้มีการจัดตั้งศูนย์คัดกรองการใช้ยาเสพติดในพื้นที่ระดับตำบลของทุกจังหวัด เพื่อดำเนินการคัดกรอง ประเมินความรุนแรงของการติดยาเสพติด และส่งต่อไปสู่กระบวนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพทางสังคม (ประมวลกฎหมายยาเสพติด, 2564) สำหรับบริบทเชิงพื้นที่ที่ผู้วิจัยมุ่งศึกษา คือ เขตตำบลมหาโพธิ์ อำเภอกำแพงแก้ว จังหวัดนครสวรรค์ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิ์ได้ดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล กำหนดให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นวาระสำคัญของตำบลที่ทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วม โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งถือเป็นผู้นำท้องถิ่นที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยและอยู่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด จุดมุ่งหมายสำคัญ คือ การลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติดและมุ่งสู่การจัดให้หมดสิ้น การดำเนินการดังกล่าวมีการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในเขตตำบลมหาโพธิ์ เช่น ชุมชน โรงเรียน สถานีตำรวจ สถานีอนามัย รวมถึงวัด ซึ่งต่างก็มีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ขับเคลื่อนภารกิจให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ ขณะเดียวกัน ผู้นำท้องถิ่น ได้นำหลักทฤษฎีบทบาทของเบอร์โล มาเป็นกรอบในการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 1) บทบาทที่ถูกกำหนดไว้ (บทบาทผู้ปกครองท้องถิ่น ที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย) 2) บทบาทที่กระทำจริง (บทบาทผู้ปกครองท้องถิ่น ที่ได้กระทำจริงเมื่ออยู่ในบทบาทนั้น ๆ) และ 3) บทบาทที่ถูกคาดหวัง (บทบาทผู้ปกครองท้องถิ่น ที่ประชาชนในหมู่บ้านชุมชนคาดหวัง) (Berlo, 1966) และผู้นำท้องถิ่นของตำบลมหาโพธิ์ได้ปฏิบัติหน้าที่ทั้งในส่วนที่กฎหมายกำหนด ในส่วนตามอำนาจและหน้าที่ของตนตามบทบาท และใน

ส่วนที่เป็นความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่ ส่งผลให้การปฏิบัติงานของผู้นำท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลมหาโพธิ์ยังได้ร่วมกับผู้นำท้องถิ่นจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการแก้ไขปัญหาเสพติด เช่น การจัดการแข่งขันกีฬาภายในตำบล การส่งเสริมอาชีพให้แก่ผู้ที่อยู่ระหว่างการบำบัดรักษา ตลอดจนกิจกรรมที่เป็นทางการ เช่น โครงการ “หมู่บ้านสีขาว” ของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้รับความร่วมมือจากสถานีตำรวจเก่าเลี้ยว โดยใช้กระบวนการเชิงป้องกันและฟื้นฟู เช่น การตรวจปัสสาวะประชาชนในตำบลเพื่อค้นหาผู้เสพ และนำเข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟู และทำกิจกรรมในชุมชน โดยปราศจากการจับกุมนอกจากนี้ ผู้นำท้องถิ่นยังได้นำหลักสัมปธาน 4 มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ 1) สังวรปธาน (การป้องกันมิให้เกิดปัญหาเสพติด) 2) ปหานปธาน (การแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดปัญหาขึ้นแล้ว) 3) ภาวนาปธาน (การแสวงหากลยุทธ์และวิธีการเพื่อจัดการปัญหาอย่างเหมาะสม) และ 4) อนุรักษนาปธาน (การธำรงรักษาความสงบสุขและความยั่งยืนของชุมชนปลอดยาเสพติด) โดยมีเป้าหมายสูงสุดเพื่อให้ตำบลมหาโพธิ์เป็นพื้นที่ปลอดจากปัญหาเสพติดอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทผู้ปกครองท้องถิ่นในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอเก่าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของหลักสัมปธาน 4 กับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของผู้ปกครองท้องถิ่นเขตตำบลมหาโพธิ์อำเภอเก่าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์
3. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาบทบาทผู้ปกครองท้องถิ่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตามหลักสัมปธาน 4

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย

1. การศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทผู้ปกครองท้องที่ ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดและหลักสัมมปปธาน 4

2. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของหลักสัมมปปธาน 4 กับบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของผู้ปกครองท้องที่ในเขตตำบลมหาโพธิ์ อำเภอแก้งลำเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ โดยศึกษาได้มาจากผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ในเขตพื้นที่ตำบลมหาโพธิ์ รวมจำนวน 365 คน ที่ได้จากสูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) จากผู้เข้าร่วมโครงการทั้งหมด รวมจำนวน 4,110 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่มีความเชื่อมั่นค่าความเชื่อมั่น .989 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deflection) สำหรับการทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

3. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) โดยกำหนดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ พระสังฆาธิการ, ผู้แทนผู้นำท้องที่, ผู้แทนส่วนงานสาธารณสุข, ผู้แทนฝ่ายปกครอง, ผู้เชี่ยวชาญด้านรัฐศาสตร์, เจ้าหน้าที่ตำรวจ, ผู้แทนครู อาจารย์ และผู้แทนประชาชน เพื่อรวบรวมข้อมูลข้อเท็จจริงที่ชัดเจนสามารถอธิบายเสริมสนับสนุนข้อโต้แย้งต่าง ๆ และเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจ รวมถึงการเสนอแนะข้อคิดเห็นในประเด็นที่มีข้อขัดแย้งหรือเห็นควรเพิ่มเติมความรู้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นโดยใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview Form) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 21 รูป/คน จำแนกเป็น 8 กลุ่ม สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้เทคนิควิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอแก้งลำเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัมมปปธาน 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่า เพศของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ

63.8 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไป จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 การศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาท / เดือน จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8

ตารางที่ 1 ระดับบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัมมัมปธาน 4 โดยภาพรวม

(n = 365)

ข้อ	ระดับบทบาทกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ตามหลักสัมมัมปธาน 4	ระดับความเห็น		การแปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1.	สังวรปธาน (การป้องกันมิให้เกิดปัญหา)	4.19	.68	มาก
2.	ปหานปธาน (การปรับปรุงแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดปัญหา)	4.06	.73	มาก
3.	ภาวนापธาน (การหากลยุทธ์ วิธีการ ในการแก้ไขปัญหา)	4.09	.76	มาก
4.	อนุรักขนาปธาน (การรักษาความสงบสุขและหมู่บ้านชุมชนปลอดภัย ยาเสพติดให้คงอยู่)	4.10	.73	มาก
รวมเฉลี่ย		4.11	.69	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ ระดับบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัมมัมปธาน 4 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = .69) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดสูงสุดที่สุด คือ ด้านสังวรปธาน (การป้องกันมิให้เกิดปัญหา), ด้านอนุรักขนาปธาน (การรักษาความสงบสุขและหมู่บ้านชุมชนปลอดภัย ยาเสพติดให้คงอยู่), ด้านภาวนापธาน (การหากลยุทธ์ วิธีการในการแก้ไขปัญหา) และด้านปหานปธาน (การปรับปรุงแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดปัญหา) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ระดับบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ ตามทฤษฎีบทบาทของบาร์โลว์ โดยภาพรวม (n = 365)

ข้อ	บทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไข ปัญหาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์	ระดับความเห็น		การแปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1.	บทบาทที่ถูกกำหนดไว้ (บทบาทผู้ปกครองท้องที่ ที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย)	4.10	.78	มาก
2.	บทบาทที่กระทำจริง (บทบาทผู้ปกครองท้องที่ ที่ได้กระทำจริงเมื่ออยู่ในบทบาทนั้น ๆ)	4.05	.80	มาก
3.	บทบาทที่ถูกคาดหวัง (บทบาทผู้ปกครองท้องที่ ที่ประชาชนในหมู่บ้านชุมชนคาดหวัง)	4.23	.67	มาก
รวมเฉลี่ย		4.12	.69	มาก

ระดับบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = .69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์มากที่สุด คือ ด้านบทบาทที่ถูกคาดหวัง (บทบาทผู้ปกครองท้องที่ที่ประชาชนในหมู่บ้านชุมชนคาดหวัง) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมา คือ ด้านบทบาทที่ถูกกำหนดไว้ (บทบาทผู้ปกครองท้องที่ที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.10$) และระดับบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ที่ต่ำที่สุด คือ ด้านบทบาทที่กระทำจริง (บทบาทผู้ปกครองท้องที่ที่ได้กระทำจริงเมื่ออยู่ในบทบาทนั้น ๆ) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.05$) เป็นลำดับสุดท้ายของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม

2. ผลการวิเคราะห์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ตามความคิดเห็นของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ จาก ผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ในเขตพื้นที่ตำบลมหาโพธิ์ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ในทางบวกหรือความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้ายตามกันเป็นคู่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงมาก Pearson Correlation (r) (.903**) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละคู่ พบว่า คู่ของด้านภาวนาปธาน (X_3) กับด้านบทบาทที่กระทำจริง (Y_2) มีค่าความสัมพันธ์สูงที่สุด ($r = .809**$) รองลงมา ได้แก่ คู่ของด้านอนุรักษ์นาปธาน (X_4) กับด้านบทบาทที่ถูกกำหนดไว้ (Y_1) มีค่าความสัมพันธ์สูงที่สุด ($r = .860**$) และน้อยที่สุด ได้แก่ คู่ของด้านภาวนาปธาน (X_3) กับด้านบทบาทที่ถูกคาดหวัง (Y_3) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ปานกลาง ($r = .631**$)

3. แนวทางในการบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอแก้งลำเจียก จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัมมัมปธาน 4 พบว่า 1) สังวรปธาน (การป้องกันมิให้เกิดปัญหา) ภาครัฐควรสนับสนุนในส่วนของงบประมาณในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ในเรื่องการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้กับเด็ก และเยาวชนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการส่งเสริมอาชีพที่หลากหลายให้กับผู้ที่ทำการรักษา หรือกำลังบำบัด เพื่อให้พวกเขามีงานทำและมีรายได้เสริม รวมถึงเป็นการหลีกเลี่ยงให้พวกเขาไม่กระทำผิดซ้ำแบบเดิม หรือยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด อีกทั้งในระดับประเทศภาครัฐควรที่จะจริงจังในเรื่องของการปราบปรามยาเสพติดเพื่อมิให้แพร่หลายมาสู่ชุมชน 2) ปธานปธาน (การปรับปรุงแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดปัญหา) ภาครัฐควรหาชุดป้องกัน หรืออุปกรณ์เสริมในการช่วย Safety ร่างกายของกำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน ขณะช่วงปฏิบัติหน้าที่ ผู้นำชุมชนควรการจัดหาวิทยากรมาอบรมให้ความรู้ในเรื่องของปัญหา และโทษจากการใช้สารเสพติดแก่คนในชุมชน และเด็กเยาวชน เป็นประจำเพื่ออย่าเตือนมิให้พวกเขาเหล่านั้นไปกระทำผิด 3) ภาวนาปธาน (การหากลยุทธ์ วิธีการ ในการแก้ไขปัญหา) ผู้นำท้องที่ต้องมีการตรวจสอบสภาวะกับกลุ่มเสี่ยงภายในชุมชนอยู่เสมอ ครอบครัวยุของ ผู้ติดยาเสพติดควรให้ความร่วมมือกับหน่วยงานหรือผู้นำท้องที่ของตน เพื่อหาแนวทางร่วมกันแก้ไข รวมถึงการให้ออกาสกับผู้เสพหรือค้ายาเสพติดได้กลับใจโดยให้รายงานตัวอยู่เสมอ

4) อนุรักษ์นาปธาน (การรักษาความสงบสุขและหมู่บ้านชุมชนปลอดภัยให้คงอยู่) ต้องกำหนดกติกาชุมชนร่วมกันในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด และสร้างภูมิคุ้มกันแก่เด็กและเยาวชนประชาชนทั่วไปให้ความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดอยู่เสมอ รวมถึงควรมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนอย่างยั่งยืน เช่น การสร้างรายได้ และอาชีพให้มั่นคง เพื่อป้องกันปัญหาในเรื่องของเศรษฐกิจที่จะเป็นปัจจัยเสี่ยงในเรื่องของการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

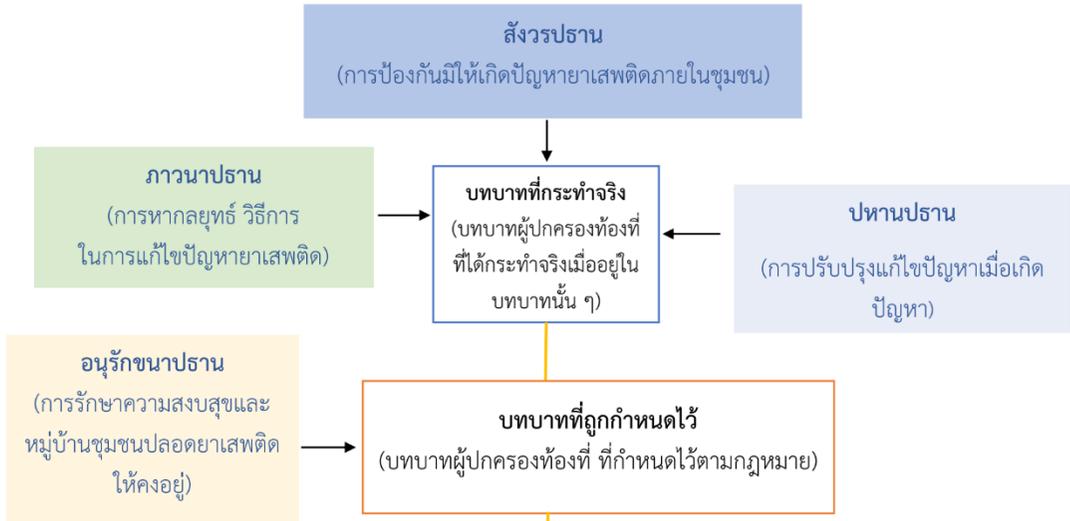
อภิปรายผลการวิจัย

แนวทางในการพัฒนาบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามหลักสัมมาปธาน 4 โดยการการสนับสนุนในส่วนของงบประมาณจากภาครัฐในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ในเรื่องการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้กับเด็ก และเยาวชนอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการมั่วสุม และกระทำในสิ่งที่มีสมควรทำ การส่งเสริมอาชีพที่หลากหลายให้กับผู้ที่ทำการรักษา หรือกำลังบำบัด เพื่อให้พวกเขามีงานทำและมีรายได้เสริม รวมถึงเป็นการหลีกเลี่ยงให้พวกเขาไม่กระทำผิดซ้ำแบบเดิม การหาชุดป้องกัน หรืออุปกรณ์เสริมในการช่วย Safety ขณะผู้ปกครองท้องที่ลงพื้นที่ในการตรวจเยี่ยมผู้ป่วย ผู้ปกครองท้องที่จัดหาวิทยากรมาอบรมให้ความรู้ในเรื่องของปัญหา สารเสพติดแก่คนในชุมชน และเด็กเยาวชน โดยทางชุมชนควรมีการกำหนดกติกาชุมชนร่วมกันในการป้องกัน และสร้างภูมิคุ้มกันแก่เด็กและเยาวชน ประชาชนทั่วไปและภาครัฐควรจริงจังในเรื่องของการปราบปรามยาเสพติดในระดับประเทศเพื่อมิให้แพร่หลายมาสู่ชุมชน รวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนอย่างยั่งยืน เพื่อป้องกันปัญหาในเรื่องของเศรษฐกิจที่จะเป็นปัจจัยเสี่ยงในเรื่องของการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของถิรวัฒน์ ฌ ระนอง (2558) พบว่า ควรมีการเผยแพร่ข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้ราษฎรทราบ ส่งเสริมให้ราษฎรและแกนนำหมู่บ้านประชุมปรึกษาหารือในการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยมีการจัดทำข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ราษฎรร่วมกันสังเกตพฤติกรรมของราษฎรในหมู่บ้าน และมีการจัดเวรยามสอดส่องดูแลหมู่บ้าน ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดอบรมส่งเสริมอาชีพกับราษฎรที่มีปัญหายาเสพติดและราษฎรที่ไม่มืงานทำภายในหมู่บ้าน โดยมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อให้ผู้ที่ไม่มีทุนนำ

ไปเป็นทุนประกอบอาชีพของราษฎรในหมู่บ้าน รวมถึงการส่งเสริมให้ราษฎรที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพื่อส่งไปรักษาบำบัดฟื้นฟูในทางจริยธรรมทางด้านจิตใจ โดยการรวมกลุ่มกันบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวมและจัดให้มีสถานกีฬาสำหรับออกกำลังกายหรือจัดการแข่งขันกีฬาภายในหมู่บ้าน

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยเรื่อง “บทบาทผู้ปกครองท้องถิ่นในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอกำแพงแก้ว จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัมมาปธาน 4” ผู้วิจัยขอนำเสนอองค์ความรู้ใหม่ ดังการแสดงในภาพที่ 1

การพัฒนาบพบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาหยาเสพตดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอกำลั้ว จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัมมปธาน 4 ควรกระทำดังต่อไปนี้

1. การสนับสนุนในส่วนองงบประมาณจากภาครัฐในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ
2. การส่งเสริมอาชีพที่หลากหลายให้กับผู้ที่ทำการรักษา หรือกำลังบำบัด เพื่อให้พวกเขามีงานทำและมีรายได้เสริม รวมถึงเป็นการหลีกเลี่ยงให้พวกเขาไม่กระทำผิดซ้ำแบบเดิม หรือยุ่งเกี่ยวกับสารเสพตด
3. การหาชุดป้องกัน หรืออุปกรณ์เสริมในการช่วย safety ร่างกายของก้านัน-ผู้ใหญ่บ้าน ขณะช่วงปฏิบัติหน้าที่หรือลงพื้นที่ในการตรวจเยี่ยมผู้ป่วย หรือผู้ที่กำลังบำบัดรักษาอาการ
4. การจัดหาวิทยากรมาอบรมให้ความรู้ในเรื่องของปัญหา และโทษจากการใช้สารเสพตดแก่คนในชุมชน และเด็กเยาวชน
5. การแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุ กล่าวคือ ต้องการให้ภาครัฐจริงจังในเรื่องของการปราบปรามยาเสพตดในระดับประเทศเพื่อมิให้แพร่หลายมาสู่ชุมชน
6. การกำหนดกติกาชุมชนร่วมกันในการป้องกัน ปัญหาหยาเสพตดมิให้เกิดปัญหาหยาเสพตดภายในชุมชน
7. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนอย่างยั่งยืน อาทิ การสร้างรายได้ และอาชีพให้มั่นคง เพื่อป้องกันปัญหาในเรื่องของเศรษฐกิจที่จะเป็นปัจจัยเสี่ยงในเรื่องของการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพตด

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัยบพบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาหยาเสพตดของ ตำบลมหาโพธิ์ อำเภอกำลั้ว จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัมมปธาน 4

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาบทบาทผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ยาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอแก้งาเขียว จังหวัดนครสวรรค์แบบมีส่วนร่วม ตามหลัก สัมภาษณ์ 4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ปกครองท้องที่ในการการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ยาเสพติดได้ ดำเนินการตามบทบาทที่กระทำจริง ซึ่งประกอบด้วย

1. ผู้นำท้องที่ที่มีการประชุมวางแผน-เสนอแผนงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับแผนงานในการป้องกัน และรับมือกับปัญหา ยาเสพติดภายในชุมชน อีกทั้งมีการ วางแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การแข่งขันกีฬาภายในชุมชน การประชาสัมพันธ์ ให้ ความรู้ถึงโทษของยาเสพติดเพื่อเป็นการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ยาเสพติดภายในชุมชน (สังวร ปธาน การป้องกันมิให้เกิดปัญหา)

2. ภายในชุมชนผู้นำท้องที่จะมีการประชุมวางแผนรับมือในเรื่องดังกล่าวอย่าง ทันที และดำเนินการจัดตั้งศูนย์รับรายงานที่เกี่ยวกับยาเสพติดภายในชุมชน รวมถึงการตรวจค้น (เชิงรุก) เพื่อป้องกันการลักลอบการเสพ หรือค้ายาเสพติดภายในชุมชน และการตรวจเชิงรุกกับกลุ่ม เสี่ยง นอกจากนี้ยังทำการแต่งตั้ง อาสาสมัครภายในชุมชนเพื่อติดตามพฤติกรรมหรือการเข้ามาของ บุคคลแปลกหน้า (พหวนปธาน การปรับปรุงแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดปัญหา)

3. ผู้นำท้องที่จะหากลยุทธ์ วิธีการ ในการแก้ไข ปัญหา (ภาวนาปธาน) ได้แก่ การ จัดกิจกรรมเพื่อป้องกันหรือลดปัญหา ยาเสพติดภายในชุมชน เช่น กีฬาต้านยาเสพติด การส่งเสริม อาชีพที่สุจริต รวมถึงการหาอาชีพให้ผู้ที่กำลังบำบัดรักษา นอกจากนี้มีการตรวจปัสสาวะกับกลุ่ม เสี่ยงภายในชุมชนเป็นประจำ รวมถึงการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการหาแนวทาง หรือ ข้อกำหนดสำหรับผู้ที่ติดยาเสพติด ให้ทำการบำบัดรักษา อีกทั้งมีการเชิญชวนคนในครอบครัวของผู้ ติดยาเสพยาเสพติดมาร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อให้โอกาสผู้เสพหรือค้ายาเสพติด กลับใจมิให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก โดยให้รายงานตัวอยู่เสมอกับผู้ปกครองที่

ขณะที่บทบาทอีกหนึ่งบทบาทของผู้ปกครองท้องที่ในฐานะบทบาทที่ถูกกำหนดไว้ หรือ บทบาทของผู้ปกครองท้องที่ที่กำหนดไว้ตามกฎหมายที่ผู้ปกครองท้องที่กระทำในการป้องกัน และ แก้ไขปัญหา ยาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอแก้งาเขียว จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งประกอบด้วย ผู้นำ ท้องที่ที่มีการติดตามผลของการบำบัดผู้เสพยาเสพติด มีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันหรือลดปัญหา

เสพติดภายในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ มีการตรวจปัสสาวะกับกลุ่มเสี่ยงภายในชุมชน หรือดำเนินการเชิงรุกอย่างสม่ำเสมอ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังคงสอดส่อง หรือประสานงานดูแลในเรื่องของปัญหาเสพติดอย่างต่อเนื่อง (อนุรักษ์นาปธาน การรักษาความสงบสุขและหมู่บ้านชุมชนปลอดภัยเสพติดให้คงอยู่) เช่นเดียวกันบทบาทที่คาดหวังนั้นหลักหลักสัมมัมปธาน 4 ได้ส่งผลน้อยต่อบทบาทดังกล่าว ดังนั้นการพัฒนาบทบาทผู้ปกครองท้องถิ่นในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดของตำบลมหาโพธิ์ อำเภอแก้งาเขียว จังหวัดนครสวรรค์ แบบมีส่วนร่วม ตามหลักสัมมัมปธาน 4 ควรกระทำดังต่อไปนี้

1. การสนับสนุนในส่วนของงบประมาณจากภาครัฐในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ในเรื่องการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้กับเด็ก และเยาวชนอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการมั่วสุม และกระทำในสิ่งที่มีสมควรทำ เช่น การแข่งขันกีฬาภายในชุมชนจากปีละ 1 ครั้งก็ให้มีเพิ่มมากขึ้น หรือการส่งเสริมการเล่นกีฬาที่หลากหลายมากขึ้น
2. การส่งเสริมอาชีพที่หลากหลายให้กับผู้ที่ทำการรักษา หรือกำลังบำบัด เพื่อให้พวกเขามีงานทำและมีรายได้เสริม รวมถึงเป็นการหลีกเลี่ยงให้พวกเขาไม่กระทำผิดซ้ำแบบเดิมหรือยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด
3. การหาชุดป้องกัน หรืออุปกรณ์เสริมในการช่วย Safety ร่างกายของกำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน ขณะช่วงปฏิบัติหน้าที่หรือลงพื้นที่ในการตรวจเยี่ยมผู้ป่วย หรือผู้ที่กำลังบำบัดรักษาอาการ
4. การจัดหาวิทยากรมาอบรมให้ความรู้ในเรื่องของปัญหา และโทษจากการใช้สารเสพติดแก่คนในชุมชน และเด็กเยาวชน
5. การแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุ กล่าวคือ ต้องการให้ภาครัฐจริงจังในเรื่องของการปราบปรามยาเสพติดในระดับประเทศเพื่อมิให้แพร่หลายมาสู่ชุมชน
6. การกำหนดกติกาชุมชนร่วมกันในการป้องกัน และสร้างภูมิคุ้มกันแก่เด็กและเยาวชน ประชาชนทั่วไปเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดมิให้เกิดปัญหาเสพติดภายในชุมชน

7. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนอย่างยั่งยืน เช่น การสร้างรายได้ และอาชีพให้มั่นคง เพื่อป้องกันปัญหาในเรื่องของเศรษฐกิจที่จะเป็นปัจจัยเสี่ยงในเรื่องของการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. อำเภอกำแพงแสนควรสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน การประชาสัมพันธ์ในเรื่องการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ยาเสพติด เช่น กิจกรรมส่งเสริมให้กับเด็ก และเยาวชนอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการมั่วสุม การอบรมส่งเสริมอาชีพที่หลากหลายมากขึ้นให้กับผู้ที่ทำการรักษา หรือกำลังบำบัด เพื่อเป็นทางเลือกให้มาขึ้นสำหรับผู้ที่ทำการรักษาและประชาชนทั่วไป เพื่อการหลีกเลี่ยงให้พวกเขาไม่กระทำผิดซ้ำแบบเดิม และเพื่อป้องกันไม่ให้ประชาชนทั่วไปหันไปใช้ยาเสพติด เนื่องจากความเครียดจากรายได้ไม่เพียงพอในการดำรงชีพ
2. อำเภอกำแพงแสนควรสนับสนุนอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกให้กับผู้นำชุมชน ขณะการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อความปลอดภัยและเป็นประโยชน์ให้กับเจ้าหน้าที่ในการทำงานให้สะดวกมากขึ้น
3. อำเภอกำแพงแสนควรสนับสนุนและส่งเสริมในเรื่องการให้ความรู้ถึงโทษของยาเสพติดแก่เยาวชนอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ เพื่อเป็นการสร้างรากฐานที่เข้มแข็งให้กับเยาวชน และควรมีการประเมินความเสี่ยงให้แก่เยาวชนเป็นประจำ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ด้านบทบาทที่ถูกกำหนดไว้ (บทบาท ผู้ปกครองท้องที่ ที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย) ทางกำนัน ผู้ใหญ่บ้านของท่านมีการจัดทำสื่อ และการจัดกิจกรรมรณรงค์ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับปัญหา และโทษของการใช้สารหรือยาเสพติด มีการจัดวิทยากรมาอบรมให้

ความรู้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง และมีการตั้งด่านโดยได้รับความร่วมมือจากตำรวจอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง พยายามทำเป็นประจำเพื่อไม่ให้มีสารเสพติดเข้ามาสู่ชุมชนอีก

2. ด้านบทบาทที่กระทำจริง (บทบาทผู้ปกครองท้องที่ ที่ได้กระทำจริงเมื่ออยู่ในบทบาทนั้น ๆ) ภาครัฐควรมีการจัดกิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันการที่ประชาชนจะเข้าไปพึ่งยาเสพติด รวมถึงการเฝ้าระวัง ติดตามดำเนินการในเรื่องการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยมีการจัดประชุมวางแผน เพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ซ้ำ หรือเป็นปัญหาภายในอนาคต

3. ด้านบทบาทที่ถูกคาดหวัง (บทบาทผู้ปกครองท้องที่ที่ประชาชนในหมู่บ้าน ชุมชนคาดหวัง) การใช้ใส่ใจในการดูแลความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ปลอดภัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี รวมถึงการปลูกฝังทัศนคติ หรือแนวคิดที่ไม่ละเลยหรือมองว่าผู้ป่วยหรือผู้บำบัดเป็นปัญหาสำหรับคนในชุมชน แต่เปลี่ยนแนวคิดที่ว่ามาช่วยกันดูแลและสอดส่องมิให้พวกเขาไปกระทำผิดซ้ำ หรือสามารถให้เขาสามารถกลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้ปกติสุข เป็นปัจจัยสำคัญที่จะให้ชุมชนอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข

เอกสารอ้างอิง

- กรมราชทัณฑ์. (2567). รายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ. http://www.correct.go.th/rt03pdf/report_result.php?date=2024-01-01&report=
- ถิรวัฒน์ ณ ระนอง. (2558). บทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการแก้ไข ปัญหายาเสพติด อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทไม่ได้อัปเดต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไทยพีบีเอส. (2565). ชายแดนระอุ! ขบวนการค้ายาเสพติดมุ่งเป้าเข้าไทย กลับมาระบาดหนัก ผู้เสพขอเข้ารับบำบัด. <https://www.thaipbs.or.th/news/content/322768>
- ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564. (2564, 8 พฤศจิกายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 138 ตอนที่ 73 ก, หน้า 59.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.). (2567). แผนปฏิบัติการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดปีงบประมาณ พ.ศ. 2568. กระทรวงยุติธรรม.

Berlo, D. K. (1966). *The process of communication: An introduction to theory and practice*. Holt, Rinehart and Winston.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. Harper and Row Publications.